El mercat de Calaf

written by Fredi Bentanachs | 30 de setembre de 2019

Ja fa dies que volia escriure sobre el muntatge fet pel clavegueram de l'Estat espanyol amb els set innocents dels CDR, empresonats i segrestats; per tal de desmuntar la vilesa amb què uns mitjans feixistes i manipuladors han barrejat grollerament el meu nom amb les detencions i trobades fantasmes, que no colen per ningú. Però no ho faré, ni m'haig de justificar ni hem de fer cas a aquests mitjans que només escampen menyspreu i mentides.

Dit això, em centraré en les eleccions del 10N. Els països seriosos davant els atacs dels estats colonials s'ajunten per demostrar unitat enfront de la llibertat, en el nostre cas enfront de la repressió de l'estat i la consolidació de la DUI votada l'1-O i ratificada el 21D per majoria absoluta del poble (més del 54%).

Per afrontar aquestes eleccions, l'única opció vàlida l'ha fet en Dante Fachin i el Front Republicà, i s'ha ofert al M. H. president Puigdemont per fer un front únic a Espanya entorn de dos punts:

1. L'alliberament dels presos polítics.
2. El reconeixement del referèndum de l'1-O juntament amb el retorn dels exiliats a la República Catalana.

Només caldria posar-nos d'acord en això. Malauradament però, alguns il·lusos polítics mediocres dels "partidets" ja s'han entregat al sectarisme del no-res. Gràcies, Dante, per haver-ho intentat.

Els primers a trencar les cartes han estat –res nou– els autonomistes dels junquerians d'ERC, seguits, és clar, dels autonomistes del PDeCAT amb Bonvehí, Pascal, Campuzano i Bel al davant, a posar traves com sempre. La Crida, que des del primer moment s'ha apuntat al carro de la unitat amb Dante,

ara ha quedat orfe. Hi ha també la ingenuïtat de la CUP de presentar-se sols per no treure res o ben poca cosa, i menys a Espanya. I sembla que en aquest circ s'hi presentin també els de Primàries.

Seriosament feu llàstima, polítics catalans. Tot un poble unit al carrer clamant per la llibertat dels presos polítics; per la consolidació de la DUI entorn del president Puigdemont i del govern legítim a l'exili; obligant a fer un front únic per plantar cara a Madrid, però la mediocritat política dels líders dels partits juga al desori del sectarisme absurd, no en saben més. Què hi farem!

Vull pensar que encara queda temps i per arreglar la confusió pactaran un mínim compromís per bloquejar el parlament espanyol, i no vull ni pensar que hom hi vagi a fer el fariseu, és clar que no ho dic pels junquerians, aquests ja ni els compto, veient el seu comportament quan imploraven un govern a Sánchez.

Esperaré esdeveniments que redrecin un poc la situació. Perquè francament aquest poble valerós que surt unit amb un sol crit no mereix l'espectacle desafortunat d'una colla d'anomenats polítics.

Ho sento però tenint tota Espanya en contra nostra, on tots van units amb l'espantall del 155, l'aniquilació de la llengua i la cultura catalana, l'insult, la vexació i la repressió contra el poble català, no puc menys que dir ben fort "Els partits ens esteu privant de la llibertat". Primer salvem Catalunya i llur República, i després ja votarem el color. Si no aconseguim la llibertat, restarem esclaus per sempre.

Donec perficiam.